

Skattehinder för forskning

VARFÖR får exempelvis en affärsman, som handlar med läppstift, göra skatteavdrag för resor och representation i samband därmed, medan läkare och vetenskapsmän måste skatta för sina studieresor och internationella möten, som är av största betydelse för människors liv frågar överläkaren med. dr Nils Tolagen i Falun, en av tidskriftens medarbetare.

På hemresa för ett par år sedan från Nordisk Kirurgisk Förenings möte i Helsingfors, hade jag — säger dr Tolagen — sällskap med den norske thoraxkirurgen Johan Holst, professor vid universitetet i Oslo. Samtalet kom därvid, som det ofta gör, att röra sig om de rådande ekonomiska svårigheterna att bevista kongresser för att skaffa lärdomar och nya impulser, nödvändiga för att hålla sig med i den snabba utvecklingen inom läkekonsten och framför allt inom kirurgien. Norrmännen hade ungefär samma problem som vi, och professor Holst berättade, att han några veckor före kongressen i Helsingfors hade skrivit en artikel i en av de större dagliga tidningarna i Oslo under rubriken "Import av andliga värden". Det omedelbara resultatet av artikeln hade blivit, att Oslo stad ansett sig böra tilldela honom en summa för resan till Helsingfors-kongressen. Därvid stannade det.

Innehållet i artikeln var i stora drag följande: Om en affärsman, som handlar med parfyper och kosmetiska medel, anser sig behöva göra en resa till Paris för att ta reda på det nyaste i fråga om läppstift och puder eller smink, så reser han iväg på firmans bekostnad. I Paris bjuder han representanter för fabrikerna på luncher eller middagar med sådan standard, som är brukligt vid liknande tillfällen, även detta på firmans bekostnad. Alla dessa utgifter få avdragas såsom omkostnader vid deklaration. Kommer en represen-

tant från t. ex. Paris på besök till affärsmannen för att utbjuda några läppstift med nyaste färgnyanser eller någon raffinerad parfym, så är det självklart, att affärsmannen tar hand om honom och bjuder honom på lunch eller middag på någon restaurang av i sådana kretsar lämplig standard. Notan tillvaratar han och vid kommande deklaration får han göra avdrag för beloppet såsom omkostnad.

MEN, om en läkare reser ut på en kongress för att ta del av de nyaste framstegen inom sitt fack och med framstående kollegor dryfta fackliga frågor, så att han kan återvända till sitt land med nya kunskaper och vidgad erfarenhet, vilket kan vara av utomordentligt stort värde för många sjuka och lidande landsmän och kanske vid något tillfälle kan vara avgörande för en medmänniskas liv eller hälsa, då får han betala det själv. Även om detta kan vara riktigt, så är det inte nog med det. Han får också betala skatt för utgiften. En skatt, som därför att dessa utgifter måste tas av toppinkomsten, belöper sig till c:a 50 %. Han måste med andra ord tjäna in det dubbla beloppet för att ha råd att göra en sådan resa. Om en främmande läkare eller vetenskapsman kommer på besök och han tar hand om denne och bjuder honom på en middag, så får han betala denna själv och det med dubbla beloppet.

Ingen vill väl förneka betydelsen av det andliga utbytet inte bara för

RR *Regeringsrätten* RÄTTSFALL

Skattskyldighet här i riket eller ej?

A. Leg. läkaren N. har under åren 1946—1949 förestått svensk hjälpverksamhet i Polen. Hans hustru har under denna tid kvarbott i makarnas våning i Stockholm och behållit sin arbetsanställning där. RR förklarade i mål angående N:s taxering år 1948, att N., som under 1947 stadigvarande varit boende och verksam såsom läkare i Polen, icke under samma år varit bosatt i Sverige samt att N. förty icke vore här i riket skattskyldig för av honom åtnjuten inkomst av tjänst och av kapital. (RR:s utslag den 13/2 1952.)

B. Direktören S., chef för svenskt dotterbolag i Holland, har vistats i Sverige under tiden 26/4 1944 — den 3/8 1945 och under denna tid erhållit lön från moderbolaget i Sverige. Enligt löneuppgift avsåg detta belopp icke lön för åt bolaget i Sverige utfört arbete utan utgick enligt tidigare överenskommelse för tjänster i Holland. S. hade kommit till Sverige för att åtnjuta en månads semester men

icke kunnat återvända till Holland omedelbart efter semesterns slut på grund av krigsförhållandena. S. hade varit kyrko- och mantalsskriven i Jönköping åren 1944—1946. S. hade haft kvar sin bostad i Holland. S:s familj hade icke medföljt till Sverige utan vistats i Sydafrika och England. RR lämnade S:s talan om undanröjande av honom åsatta taxeringar år 1945 utan bifall, enär det av målet framginge att S. — ehuru bosatt i Nederländerna — under ifrågavarande del av beskattningsåret stadigvarande vistats i Sverige, samt S. icke ens påstått att den inkomst, som han därunder uppburit här i riket, tagits till beskattning i Nederländerna. RR åberopande 53 § 1 mom. a) och 68 § kommunalskattelagen, 6 § 1 mom. a) och 25 § 1 mom. f) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetskatt samt 10 § kung. den 26/4 1935 om tillämpning av ett mellan Sverige och Nederländerna den 21/3 1935 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning. (RR:s utslag den 13/2 1952.)

läkaren eller vetenskapsmannen själv utan för hela den mänskighet, som de äro satta att tjäna. Ingen kan väl heller stå helt främmande för vikten av den personliga kontakten och det personliga utbytet mellan representanter för andlig odling och den betydelse detta kan ha för det mänsk-

liga framåtskridandet. Men dagens maktägande anse det opportunt att understödja importen av t. ex. de senaste nyheterna i fråga om läppstift, nagellack och puder, medan de försvåra och hämma importen av de andliga värdena — slutar dr Tolagen.